

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3115/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца БДФ Систем Плус ДОО Београд-Врачар, чији је пуномоћник Дејан Симић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 563/2024 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 25.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 563/2024 од 13.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 563/2024 од 13.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1353/23 од 12.03.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца и укинуто решење о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића из ... ИИ ВК 493/21 од 20.04.2021. године у обавезујућем делу за износ дуга од 750,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2020. године до исплате, за износ од 7.200,00 динара на име састава предлога за извршење, за износ од 3.600,00 динара на име састава захтева комори јавних извршитеља, као и за износ од 3.412,80 динара на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 563/2024 од 13.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да Врховни суд о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). По ставу два истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, као ни да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. О захтеву тужиоца за исплату износа од 750,00 динара на име дуга по основу паркинг услуге на име дневне паркинг карте и трошковима извршног поступка одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда. О приговору застарелости потраживања извршног повериоца одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 360., 369. и 378. Закона о облигационим односима-ЗОО у ситуацији када је једногодишњи рок застарелости протекао. Предметно потраживање тужиоца у износу од 750,00 динара по основу дневне паркинг карте настало је 14.02.2020. године, а доспело 23.02.2020. године. Предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је 16.03.2021. године, дакле након истека законског рока од годину дана предвиђеног одредбом члана 378. ЗОО. Због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке којима је другачије одлучено о истој или сличној чињеничној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате, поднета је 16.03.2021. године. Вредност предмета спора је 750,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић